

bratrstvo

EVANGELICKÝ ČASOPIS PRO MLÁDEŽ roč. 49/2008

10

Zjevení

Nevíte, co pod stromeček? | Adam Katona | Za jarem do Brazílie

Ester – Nehleď na víno, králi	Jaroslav F. Pechar	4
Zjevení –		
• Chvála Boží	Pavel Jun	5
• O životním směřování	Petr Pokorný	6
Náboženství a násilí – Násilí a fanatismus	Pavel Hošek	10
Cože, Bože? – hříchů odpuštění, těla ...	Aleš Mostecký	11
Uchu pro potěchu – Adam Katona	Benjamín Skála	12
Rejstřík 2008		15
Ekooko – Nevíte, co pod stromeček?	Magdalena Férová	21
Právnícká KPZ – Ochrana autorských práv	Olga Navrátilová	23
Šachový kůň radí – Metoda používání rozumu	Miki Zařechtal	23
Za jarem do Brazílie – rozhovor	Marie Medková	24
Fwd: Re:Generace v Prostějově – fotoromán	Ráchel Tomešová	26
První advent v Tokiu – povídka	Milena Černá	28
Když v Ostravě padá listí – recenze	HanDeb	29
Střípky z kultury	Olcha Richterová	29
Všimli jsme si	Olcha Richterová	30
Informatorium evangelicorum	Tomáš Groll	
Autor obálky Štěpán Bartošek		

JEŽÍŠKU, CHCI KOSTEL MÍSTO SHOPINGPARKU

úvodník

Luboš Kratochvíl

Tak už se nám zase dobývají do peněženek. Devatenácté svobodné Vánoce. Víím, dlouholetým čtenářům Bratrstva už musím připadat nenápaditě, ale nemůžu si pomoci. Zvláště, když je toto vydání o životním směřování.

Democii je pěkných devatenáct a zrovna letos jako by tápala, kterým směrem se vydá. Co do vyspělosti předvánočního trhu už má ale dávno jasno. Uši zalehlé rolničkami máme při nakupech snad už od konce září. Co na tom, že letos z druhé strany dotírá světová finanční krize a po Novém roce může být spousta lidí bez práce. Ještě si to - naposledy - užijeme. A prostoru je čím dál víc.

Tak třeba v Praze na Pankráci otevřeli nové nákupní centrum právě v době stoupající horečky. Četl jsem o tom jeden článek z pohledu architektonického a nestačil se divit. Autorka citovala primátorova slova, že „na Pankráci stávala rotunda svatého Pankráce, pak barokní kostel. Dnes tu stojí Arkády,“ a doplnila je svým lakonickým konstatováním: „Posun v potřebách lidí prostě změnit nelze.“

Uf, milý Ježíšku. Věřím, že Tobě nic není nemožné. Změň nákupní centra zpátky na kostely a dopřej čtenářům Bratrstva pokojné Vánoce i požeňnaný nový rok. ■

Foto: G. Rechberger

Nežli se vydáš do světa, projdi natřikrát svůj vlastní dům.

čínské přísloví

V tuto chvíli vidíme slavného panovníka obklopeného zástupem nohsledů a pochlebovačů, kteří mu neopomenou neustále připomínat, že on je tu ten nejdůležitější a bez jeho svolení nesmí nikdo nic a jeho příkazy jsou zákonem celé země. A dlužno také dodat, že panovníka vidíme silně opilýého.

Souběžně s těmito oslavami pak probíhají obdobné slavnosti pro ženy, ty pak zaštiťuje svoji skvělou přítomností první dáma perské veleříše, královna Vašti. Panovník je ve velmi dobrém rozmaru, protože oslava se zjevně vydařila. A přiopilý král se rozhodl dodat celé slavnosti ráz ještě slavnostnější. Leč jak je psáno v knize Přísloví (23,29nn): Komu zbude „Ach“ a komu „Běda“? Komu sváry? Komu plané řeči? Komu zbytečné modřiny? Komu zkalený zrak? Těm, kdo se zdržují u vína, kdo chodí okoušet kořeněný nápoj. Nehleď na víno, jak se rdí, jak jiskří v poháru. Vklouzne hladce a nakonec uštkne jako had a štípne jako zmije. Do královského hrdla vklouzlo ten večer mnoho vína, jenže to opilecké hadí štípnutí - protože jde o krále - dopadá na hlavy druhých. Jakoby náhodou jsou v knize Přísloví postavena dvě hned vedle sebe (20,1-2) Víno je posměvač, opojný nápoj je křikloun; kdo se v něm

kochá, ten moudrý není. S tím bychom souhlasili a těžko je nám souhlasit s opilým Achašveróšem, který se opilecky dozaduje příchodu manželky. Jenže hned následující verš říká: „Král budí hrůzu, jako když zařve mladý lev; kdo ho rozlítí, hřeší sám proti sobě.“ A neřeší se, jestli je král opilý, nebo ne. Královské slovo je nezvratitelné, jak se s tím v knize Ester ještě setkáme. A přinejmenším v tuto chvíli nikoho nezajímá, jestli toto slovo bylo proneseno v opilosti a nebo ne. Komu že zbude po opilosti „Ach“ a „Běda“? Opilci? Tentokrát ne, protože když se opije král, pak ono „ach“ a „běda“ snadno dopadne na hlavy nevinných. Proto čteme v knize přísloví i toto slovo (31,4n): „Nehodí se králům být pijany vína a vládcům toužit po opojném nápoji, aby nikdo z nich v opilosti nezapomněl na Boží nařízení a nepřevrátil při nikoho z utištěných.“

Achašveroš se o Boží nařízení nikdy nezajímal a v tuto chvíli už vůbec ne. Jeho zájem je namířen někam úplně jinam. Opilý král se mátožně zvedá ze svého lehátka a volá, nechť se dostaví královna Vašti s královskou korunou. Dle rabínských pramenů oděná jen do té královské koruny. Není se co divit, že se jí nechce. Oslavy v ženské části probíhají pod jejím vedením dozajista neméně vesele, jako v části vyhrazené pro muže. A ona se teď má jít ukazovat opilým hodovnickům, aby jí okouvali jak otrokyni na trhu! A navracející se otroci vyřizují králi, že je to sice pěkné, že po ní Achašveroš jakožto manžel touží, ale v této situaci se jeho žena Vašti zdráhá přijít...

Příběh se rozvíjí, ale tady stojí za to se zastavit. Možná to zní mravokárně, ale to slovo, že se nehodí být pijany vína a toužit po opojném nápoji, ono to není na škodu připomenout třeba i jiným lidem než jen králům a vládcům... :-)

CHVÁLA BOŽÍ

Pavel Jun

Mluvili jsme celý rok o konfliktech. Nakonec se ještě pokusíme o výhled. Jak to s konflikty (a to znamená s celým životem) může dopadnout? Mám pro vás dva happy endy. Velký a malý.

Malý happy end – obnovená rezonance

Když vezmete dvě kytary – na jednu zahrávejte tón, tak druhá se zachvěje, zachytí ten tón a vrátí ho. Tomu se říká rezonance.

Kytary to asi nijak neprožívají, ale když se tohle stane člověku – když vnímám, co se děje, chvěje v Tobě, něco podobného se zachvěje ve mně, já Ti rozumím (!), a tuším, že to na mně vidíš a já zase vidím, co to pro Tebe znamená – tak to je velmi hluboko sahající pocit štěstí. A paradoxně se to stane i tehdy, když to chvění je plné bolesti, smutku...

To se může stát. Obnovená rezonance. Vnímám Tebe, rozechvěješ mé srdce a já zase Tvoje...

Velký happy end – chvála Boží

Nejprve dvojí vzpomínka: Jeden z nejvíc terapeutických zážitků pro mě byl společný zpěv. V pracovní skupině kolegů – po dnu plné práce, dohadů, někdy i nedorozumění a marné touhy opravdu porozumět – jsme zpívali. A hlasy šly tak prostě a samozřejmě dohromady, setkávaly se na melodické lince i ve vícehlasu i v slovech... To bylo!

V našem kostele se v apsidě tísnily dvě stovky zpěváků z Holandska a ten zvuk, co se nese kostelem! (Neprodlal jsem sice potom svou kytaru a silný kvalitní aparát, hrají na ně dál, ale... takhle uzdravující krásný zvuk jak tenkrát v našem kostele, to jsem nikde jinde neslyšel.) To bylo!

Tak něco takhle se má stát docela Nakonec – podle jistých indicií, náznaků a „zaslíbení“. V poslední knize bible, v Zjevení sv. Jana, kde se zachycuje nejdelší možný výhled, se dohlédne až Na Konec... a co byste tam čekali? Zástup, který zpívá společně jednu píseň. (přečtěte si aspoň kapitoly 7 a 15 a pak konec knihy)

Ne každá píseň by Nakonec dávala smysl. Důležité je – o Kom a Komu se zpívá.

Tahle se zpívá o Beránkovi – který vrátil zkušenost rezonance mezi lidí v nevy-psatelné hloubce a plnosti. Ta zkušenost (s Ježíšem Kristem) zůstala mezi lidmi a děje se znovu a znovu (píší teď o Duchu svatém a církvi).

A ta Poslední Písníčka je o tom, že to bylo v Poslání Božím a Jemu se zpívá. Podstatou té písníčky je radost z té situace... která rozechvěje celý Vesmír jednou písní... a když naši radost znovu zachytí Bůh a vrátí ji zpátky... TO teprve BUDE!!!

Přijměte tedy prosím toto upozornění na dvojí happy end. Jako výhled naděje pro naše osobní životy a pro celý svět.

Nepřátelům happy endů

A pro vás, kteří máte potíže s happy endy... ještě jednou – sečtěte si tohle trojí.

- je tu tušení osobní zkušenosti (nakonec každého člověka) s rezonancí. Najdete ji určitě i v sobě (když si dáte práci).

- Je tu svědectví (Ježíš Kristus), které tímto směrem ukazuje a je velmi zřetelné. Může se k vám dostat – nebo vy k němu (zajděte do kostela, otevřete bibli).

- A jen Takhle... všechno dává smysl. Bez toho... škoda slov. ■

Kam směřuje náš život, jak jej máme utvářet? Docela dobře to umíme, když jde o krátkodobé cíle: Naučit se nějaký cizí jazyk, dokončit školu, šetřit na byt atd. Náročnější je utváření vztahů: Hledání životního partnera vyžaduje určitou strategii, mladí manželé musí vědomě formovat svůj vztah k rodičům a základní pravidla výchovy svých dětí, starší manželé musejí pracovat na svém vztahu k vnukům a každý musí hledat svou roli na pracovišti. Hodně nám pomůže tradice a nápodoba toho, jak se chovaly předchozí generace. I tady se však musíme rozhodovat a hledat, podle jakého zákona a jakých pravidel máme jednat.

Životní strategie

Tím se dostáváme k další, závažnější oblasti – k vlastní životní strategii. Člověk je jediná bytost, která svůj život dovede nazírat jako celek a přemýšlet o tom, jaký má smysl a čemu slouží. Další generaci? Které? Má sloužit budování spravedlivé beztřídní společnosti? Br, to známe a víme, jak to se službou takovým krásným ideálům dopadá. Máme sloužit fungujícímu konzumu? O tom víme, že nás to k štěstí nepřivede. Pozor, teď to přijde: Posmrtnému životu? To je zbožné, ne? Ne. Svět je svět Boží a Bohu na něm záleží. Nekonečný posmrtný život by ztratil smysl a stal by se trestem.

Tahle poslední věta je signálem toho, co bude náš obšírnější odpověď: Jako křesťané musíme vědět (1), jak se správné životní směřování projevuje a jak je lidská naděje strukturována a především (2), kde je její záruka.

Život věčný

(1) V konkrétním rozhodování bychom se měli učit u Ježíše. Když čteme evangelia, vidíme, že se zastával dětí, žen („muže a ženu učinil je Bůh...A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj“), nemocných i cizinců

(například Samařanů). Podle toho lze po chvíli uvažování poměrně snadno stanovit, co máme podporovat a co potlačovat. Skutečný (historický) Ježíš je zpětnou vazbou naší orientace v dějinách, naší životní strategie a našeho rozhodování. Jestliže věříme, že na Božím soudu obstojíme pro svou důvěru v Boha, na něhož se odvolával Ježíš (ospravedlnění z víry), neznamená to, že nebudeme souzeni. Znamená to jen, že nebudeme odsouzeni, ale souzeni budeme (2K 5,10) a budeme se muset vzdát všeho, co neodpovídá základu, jímž je Ježíš Kristus (1K 3,11-15).

„Věčný život“ je struktura naděje, není to nekonečné pokračování života v čase. Věčnost znamená, že celý lidský život se před Bohem stane přítomností a bude konfrotován s životy ostatních lidí. Cílem lidských cest je podle Bible společenství Boha a člověka a společenství lidí, které tomu odpovídá – „království Boží“. Ne tedy splynutí s Bohem, ale společenství. To si zapamatujme.

To je východisko, z něhož musí vycházet naše další uvažování, má-li být křesťanské: Lidský život není určen k tomu, aby byl nástrojem k dosažení čehokoli jiného, třeba by to bylo definováno jako něco krásného a nad-lidského. Ne, podle Boží vůle je každý člověk cílem jeho díla a nesmí být učiněn nástrojem něčeho jiného ne-lidského. To neznamená, že nic jiného nemá smysl. Znamená to jen, že smysl všeho ostatního je závislý na tom, jak slouží tomu, co je cílem Božích cest s lidmi. Jednotlivé předměty, ideje, umění, technika, vzdělání, společenství národa i nejrůznější tradice – to všechno by mělo podléhat soudu, jehož normou a měřítkem je to, co jako závazek cíle a dovršení života prožíváme při večeři Páně, při eucharistické slavnosti v kostele. Tam jsme si všichni rovni před Bohem, umíme si odpustit a uvědomujeme si na kom

jsme závislí. Když vedle tohoto společenství postavíme ostatní skutečnosti života a dějin, lze dobře posoudit, v čem jsou tahle všechna díla užitečná a v čem jsou předmětem falešné úcty.

Naděje skrze Ježíše Krista

(2) Kde ale je záruka toho, že to, co Ježíš reprezentuje má budoucnost? Východiskem je křesťanské vyznání. I naše víra vznikla tak, že někdo nám výslovně nebo svým stylem života naznačil, co pro něj Ježíš znamená, že je jím ovlivněný a že to je pro něho nadějí. To je svědectví. Projevem Ježíšova vzkříšení bylo po Velikonocích a je dodnes

tedy právě to, že ukřižovaný Ježíš působí dál a získává si srdce i myslí lidí. Svědectví není důkaz, ale je-li spojené s osobním zaujetím svědka a shoduje-li se s nezávislým svědectvím dalších svědků, musíme je brát vážně. Domyslíme-li, co znamená toto Ježíšovo působení, dojdeme k tomu, že to, co nazýváme vzkříšením, je Ježíšovou rehabilitací a závdkem konečného cíle a smyslu, toho, co tu ještě není, ale co již zasahuje do našeho života. Jako shrnutí může sloužit slovo apoštola Pavla: „Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, tak jako se mne zmocnil Kristus Ježíš“ (Fp 3,12). ■

NADACE

Výběrová řízení F-nadace pro rok 2009

F-nadace vyhláší výběrová řízení na poskytnutí nadačních příspěvků na podporu vzdělávacích a evangelizačních programů:

- 1. Podpora sociálně slabých účastníků vzdělávacích programů**
- 2. Podpora vzdělávání pracovníků neziskových organizací – externí programy**
- 3. Podpora vzdělávání pracovníků neziskových organizací – interní programy**
- 4. Podpora vzdělávacích programů pro děti a mládež**

Pokud Vás programy zaujaly a chtěli byste se jich zúčastnit z druhé strany – být spolu s námi dárci, kteří tyto aktivity podporují, prosím, kontaktujte nás.

**Podpora evangelizací Reinharda Bonnkeho
F-nadace zdvojnásobí vaše dary na podporu misie**

Více najdete na www.f-nadace.cz

Pokud Vás cokoliv o těchto programech zajímá, obraťte se na nás - rádi poskytneme bližší informace.

**e-mail: granty@f-nadace.cz (výběrová řízení 1-4), bonnke@f-nadace.cz
Tel. (záznamník) 224 210 829**

ČEHO CHCETE DOSÁHNOUT?

Martin Bursík,
ministr životního
prostředí

Rád bych přispěl ke zlepšování stavu životního prostředí a kvality života. Planeta Země nám nepatří a my musíme brát ohledy na zájmy budoucích generací. Největším globálním problémem jsou klimatické změny. Nepodaří-li se nám prosadit globální dohodu nad ochranou klimatu, nepodaří-li se nám snížit radikálně emise skleníkových plynů, budeme čelit vážným dopadům v podobě stěhování stovek milionů lidí z území zaplavených oceány, budeme čelit nedostatku pitné vody a potravin pro stamilióny obyvatel, nemožem a dalším bezpečnostním hrozbám.

Jaro Křivohlavý,
psycholog

Lépe porozumět sobě a druhým lidem, s nimiž přicházím do osobního styku.

Jjáček,
kamarád
medvídku Pú

Toužil jsem po vzdělání. Ale co je to učinnost, když ji i Králíček zná! Haha! Ale kyticčka fialek od Prasátka mi udělala radost.

Milena Černá,
ředitelka Výboru
dobré vůle –
Nadace Olgy Havlové

Přála bych si, abych mohla co nejvíc učinit pro druhé. Ráda na Vás myslím.

Víťa Marčík,
herec,
komediant

Já vím, co chci, a je to to nejdůležitější v mém životě, ale nemůžu o tom psát, protože kdybych o tom napsal, bylo by to podobné, jako bych vyslovil nahlas přání, když vidím padat hvězdu. Jo, kdybych viděl padat hvězdu zrovna teď, a musel by to být zázrak, neboť píšu doma u kamen na počítači, přál bych si být ovci v Betlémě nebo oslem v Jeruzalémě a nebo apoštolem. I když musí být těžké s někým žít, vidět jak dělá zázraky a přitom věřit, že tenhle ten člověk z masa a kostí tak jako já, který se potí a občas i smrdí, je Bůh. Kdybych chtěl napsat o tom, jako že nechci, čeho chci skutečně dosáhnout, napsal bych : Chtěl bych se naučit létat, ale sám to nedokážu.

Tomáš:	uvědomovat si svou existenci a být dobrým člověkem
Michal:	chtěl bych dosáhnout toho, abych měl z mého života (žít) radost nejen já, ale i má rodina, přátelé a náš Pán...
Pavel:	spokojenosti mé a mých nejbližších
Jana:	ukončeného VŠ vzdělání, dobré práce (která mě bude bavit), rodiny, pohody, dobrých vztahů mezi lidmi a být dobrým člověkem a přítelem
Petra:	abych měla rodinu, kariéru a abych byla šťastná
Katka:	vzdělání
Irča:	VŠ vzdělání
Rutka:	přijetí na střední školu
Honza:	pokoje, vyřešení problémů...
Honza:	zemřít jako dědeček, pradědeček vnuků, pravnuků, kteří se mnou v té době budou ochotni mluvit
Marek:	klidného stáří
Marie:	spokojeného manželství
Eva:	dobře vychovat děti, nežít zbytečně

ZÁTIŠÍ S HOUPACÍM KONĚM

Viktor Fischl

Můj kůň mne nesl dál a dál tou neproniknutelnou mlhou. Tuším, že po celé délce jedné strany cesty se táhne temný, hustý les. Mlha na druhé straně je ještě hustší a nedává mi možnost ani se dotápat k cestě.

Nevidím nic než potem pokrytou hřívu svého koně a své znehybnělé ruce držící otěže, vím však už dávno, že jenom předstírám, že řídím svého koně, zatímco ve skutečnosti plně spoléhám na jeho moudrost.

Zkoumavě vyhledává pevnou půdu a klade jednu nohu před druhou, zatímco zvuk jeho kopyt se zdá odměřovat čas. Ten zvuk je vše, co slyším v prázdnotě, kterou mne nese.

Pojednou můj kůň zařehtá a jeho hlas se odráží, jak se zdá, od blízkých skal – i když si nemohu být zcela jist, že nějaké Skály jsou skutečně nablízku -, neboť ozvěna vrací ono ržání. Opakuje se a pojednou si uvědomuji, že ozvěna, která má přece slábnout a nakonec kdesi zmizet, naopak zní jako něco, co se přibližuje.

A už slyším též údery jiných kopyt, jež odpovídají krokům mého koně. A znenadání slyším také lidský hlas, vycházející odkudsi z mlhy, a vím, že v sedle koně, který nás právě míjí, musí sedět také jezdec.

Odpovídám na jeho volání a on se mi opět snaží něco povědět. Nerozumíme však jeden druhému, protože žádný z nás nezná jazyk druhého. Snad mi chce říci, že zabloudl, a že jako já, neví, kde vlastně je. Ale možná také, že mi hledí sdělit něco důležitého, co by mi mohlo pomoci dostat se z mlhy. Kdybychom se viděli, mohli bychom se možná dorozumět znamením, přestože máme potíže s jazykem druhého. Týž pohyb rukou může však též pro každého z nás znamenat něco jiného.

Voláme na sebe navzájem dál v té neproniknutelné mlze, naše koně však už dávno zaržáli jeden druhému naposledy, jakoby na rozloučenou, a naše hlasy také slábnou, až nakonec neslyším už hlas druhého jezdce a on mne jistě také už neslyší.

A pak, vyčerpán dlouhou jízdou, usínám v sedle, a když procitnu, držím ve ztuhlých prstech otěže mého Pegasa. ■

V posledních letech dochází na celém světě ke strmému nárůstu náboženského terorismu.

V 90. letech otřásla americkou veřejností série atentátů proti potratovým klinikám, které zosnovali křesťanští teroristé. Další křesťanští teroristé vyhodili v roce 1995 do povětří vládní budovu v Oklahoma City. Zahynulo téměř 170 lidí. V roce 1994 postřílel židovský terorista v hebronské mešitě více než třicet muslimů, což byla odpověď na podobné hrůzné činy palestinských džihadistů. Sikhští separatisté v Indii spáchali v devadesátých letech sérii strašných teroristických činů. Hrozný atentát 11. září 2001 byl jenom jedním z celé řady útoků muslimských teroristů na symboly západní kultury. V roce 2008 dochází k protikřesťanským pogromům ze strany hinduistických nacionalistů v Indii. Co se to děje?

Žijeme v pluralitním světě, zeměkoule se stává pestrobarevnou globální vesnicí. Mnozí lidé ale z této kulturní situace nemají radost. Pluralitu vnímají jako ohrožení, jako ztrátu tradičních jistot, jako chvění půdy pod nohama. Srdce mnoha současníků obestírá plíživá úzkost nejistoty. Vzrůstá poptávka po ztraceném ráji jistoty, po pevném zakotvení, po bezpečném a útulném příbytku pro utrmácené duše.

A právě tento ztracený ráj nabízejí „sektáři“ a „fundamentalisté“. Odpovídají na hluboké a oprávněné potřeby současné generace. Fundamentalistické skupiny nabízejí kýžené ostrovy bezpečí v moři nejistoty. A často to dělají s těmi nejlepšími úmysly a navíc úspěšně. Fundamentalisté totiž mohou být zcela mírumilovní, laskaví a „neškodní“, mohou se spokojit se znovunalezeným rájem a prostě se z něj společně těšit.

Problém nastává v okamžiku, kdy se fundamentalista rozhodne své ideály prosadit, tedy vnutit vlastní černobílou vizi celému

lidstvu. Tehdy se z něj stává fanatik. Fanatik netouží jen po bezpečí, zakotvení a jistotě. Potřebuje své ideje uplatnit. Nebude hotov a nenalezne klidu, dokud celý svět nepřijme jeho vizi. Trpí „šílenstvím jedné myšlenky“. Fanatická víra totiž prahne po sebezpotvrzení, vyznačuje se „rozzuřenou neústupností jednoznačností“. Fanatik týrá sebe i své okolí „mravním terorem“, součástí jeho psychického profilu je „vášeň po dokonalosti“, bývá to člověk bez humoru, tvrdý jako skála.

Fanatik pochopitelně většinou naráží ve svém okolí na nepochopení a odpor. To v něm zákonitě posílí pocity ponížení a křivdy. Jeho mučivé vnitřní napětí se potom často promění v hořkost a agresivní hněv. Obvykle dřív nebo později začne vyhlížet konkrétního viníka, symbolického reprezentanta Zla. Obvykle nakonec ukáže prstem na hlavního nositele zkaženosti a zvrácenosti světa. Na Židy, Romy, Američany, náboženské nebo etnické menšiny, státní úřady nebo potratové kliniky.

A tehdy přichází zlověstný zkrat. Fanatik totiž podléhá kouzlu prastarého mýtu o očištné moci násilí. Poskvrněnou tvář světa je třeba zkropit krví oběti, aby mohl být nastolen kýžený řád. V kosmické bitvě Dobra a Zla není místa pro slitování. Vlastní pochyby musí být přehlušeny militantním „výkřikem po dokonalosti“, teroristickým činem.

Právě v těchto souvislostech dávají smysl bombové útoky na potratové kliniky v USA, útoky muslimských teroristů na instituce západních zemí, či protikřesťanské pogromy hinduistických nacionalistů v Indii.

Fanatické agresivní činy přebíjejí vlastní strach a úzkost. Odpovědí na fanatismus proto není ateistická skepse, ale spíše dospělá víra a z ní pramenící odvaha žít s nedokonalostí a nejistotou. ■

Martin Justýn: Dialog s Čechem Bujným

Bujný: Jak bude po smrti? Bude vůbec něco? A co? A jaké vyhlídky má celý tenhle náš svět? Neskončí v nějaké šílené katastrofě? Vědci bijí na poplach, ekologická krize sílí. Atomovky získávají další a další často nevyzpytatelné státy. Brr, hrůza!

Martin: Občas se mi taky motají hlavou takové otázky. To asi každému z nás. I ve vyznání víry na konec padne, co se konce týká: „Hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.“ To nevypadá na katastrofický scénář, to není pouhé nic. To je naděje!

Bujný: Hříchů odpuštění? Fajn! Tak já si můžu dělat, co chci, a ono se to pak stejně smaže. Třeba když se vyzpovídám, jo?

Martin: Ne. Hřích nejsou jen ty naše špatnosti, omyly i sviňárny. Hřích je i zlo, které nás spoutává, zotročuje. A tomu bude učiněna přítrž, bude s konečnou platností vymazáno. Už nebude důvod k pláči ani ke strachu, už nebude nesvobody, kdy člověk zatlačen do kouta nemůže jinak, než jednat špatně.

Bujný: To nezní špatně. Ale co to těla z mrtvých vzkříšení? Nějaký klonování či co?

Martin: Taky ne. Spíš restaurace. Musím zchladiť tvé nadšení, hospoda přímo ne. I když známe od Ježíše pár podobností o hostině, svatebním veselí a tak. Restaurace ve smyslu obnovení toho, co pominulo, co jsme zničili. A pokud jde o tělo, to je součást mé osobnosti, mého já. Jako že se nás tahle naděje každého osobně týká. Jak to bude přesně vypadat, to nevím, ani si to konkrétně představovat nepotřebuju.

Bujný: Ale ta věčnost, nebude to nuda? Nekonečný život?

Martin: Život je to nejcennější, co máme. O ten jde, o ten se celou dobu našeho života hraje. Věčnost je protiklad času, jako je nebe protikladem země, jako Bůh proti člověku. Život v Boží blízkosti určitě nuda nebude. Amen - ano, ano, je na to fakt spolehnutí. (podobnost s jakýmkoli dialogem je čistě náhodná) ■

Bystré oko Jana Čížky

Najdi pět rozdílů. Správné řešení na straně 27.

Nejmladším písničkářem v mém výběru je Adam Katona. Narodil se 10. srpna 1986 v Pardubicích. Vystudoval střední pedagogickou školu v Litomyšli, bydlel v Přelouči, dnes bydlí v Selmicích u Chvaletic. Loni mu vyšlo první album s patnácti písničkami – Pod lampou skloněnou u Indies Happy Trails Records. Dopracoval se k němu zajímavým způsobem, úplně jinak než ostatní písničkáři v tomto seriálu. Zatímco např. Martina Trchová hraje od mala na folkových festivalech, Janu Vébrovou objevil na zapadlém undergroundovém festivalu můj známý Vláďa Steinbauer, nahrál ji na video a nahrávku ukázal ve vydavatelství Indies Records, Adama Katonu objevil slavný publicista Jiří Černý. Po jednom jeho poslechové pořadu v Litomyšli v únoru roku 2005 za ním Adam Katona přišel a dal mu k posouzení svou šestipísničkovou demonahrávku. Takových nahrávek dostává Jiří Černý spoustu, tuhle si však pustil hned na cestě domů v autě a poslouchal ji pořád dokola až do Prahy. Některé písničky z nahrávky pak začal pouštět v rozhlasu a na svých poslechovéch pořadech, kde jsem díky němu Adama Katonu zaregistroval i já. Adam totiž skládá poměrně hodně (materiálu měl v době vydání debutu prý na další tři alba), ale koncertuje spíše vzácněji. Jiří Černý, který je s Adamem od té doby v čilé korespondenci, o něm tvrdí, že to je jeho největší objev od roku 2001, kdy Radůza vydala album Andělové z nebe, které je podle všeho výrazně lepší než její demo z roku 1994 (a tuto laťku Radůza stále drží). Také ho někdy srovnává s Karel Krylem (tato podobnost mě nejvíce zasáhne u písničky Škoda že nebydlíš přes ulici). Jiní hudební publicisté Černého nadšení tolik nesdílejí, to ale nic nemění na tom, že je Adam Katona zajímavým písničkářem.

Adam Katona umí hrát na více hudebních nástrojů, ale doprovází se na kytaru. Jediným hostem na albu je producent Richard Jan Müller, Adamův učitel z Litomyšle (někdy s ním i hraje na koncertech), který ho doprovází na různé nástroje ve zhruba polovině písni alba. Navíc jsou Katonovy písně často dlouhé (celková délka alba je přes 65 minut, průměrná délka skladby je tedy přes 4 minuty) s nezvykle mohutnými proudy slov, poslech alba přesto nenudí. Je to dáno mj. tím, že Adam Katona umí složit a zazpívat zajímavé melodie. Texty jsou také velmi povedené, plné zajímavých, ale těžko vysvětlitelných obrazů. Autorovy nálady a pocity ale přenášejí spolehlivě. Zpívá písně milostné (Korále z rybízu: „Upletu ti lásko má / korále z rybízu ze vzoru ze záclon“), duchovní, existenciální (Hradecká: „Před sokolovnou deska kdo zahynul v Mauthausenu / co jsem snídal dneska na to už si nevzpomenu / o nic mi nejde o nic moc“; Pod lampou skloněnou / hrají si stíny honěnou / ... projdou si stíny proměnu).

Nechává se také inspirovat krajinou Polabí. Občas jen trochu nesejí rýmy, to by se mohlo časem spravit. Trochu mi to vadí snad jen v Písni kapitána Noe, která sice hudebně připomene Jaromíra Nohavici (ten má, mimochodem, na svém nejnovějším albu také píseň Noe), ale text v refrénu obsahuje ne příliš povedenou slovní hříčku ve stylu, který se žel v současnosti dost ujímá. Škoda toho, text je jinak dobrý včetně citace známé „já mám kocábku náram náramnou“ (když vrátil jsem se zpátky do známých krajů / kde si v pohodě pomalu zraju / takže už dlouho nejsem dnešní / tak jako ty jsi zralou třešni / dělník tě natrhá bedýnku zvážejí / zlatku mu zaplatí pozve pár přátel a zavrou šenk). ■

INSTANTNÍ PROGRAMY

OTÁZKY A ODPOVĚDI (JK 1, 1-4)

Roman Mazur

Metoda použitá při přípravě tohoto biblického programu je dobře použitelná pro studium mnohých biblických textů, především novozákonních. Lze ji použít i při cyklu biblických programů na delší souvislé biblické texty.

Vyžaduje:

1. Skupinu mládeže schopnou alespoň základního soustředění nad biblickým textem. Může být malá nebo větší, v případě skupiny větší se otázky diskutují nejprve v menších skupinkách.
2. Alespoň jeden kvalitní (třebas stručný) komentář k dané biblické knize. V našem případě byl použit útlý, ale hutný a kvalitní komentář Jiřího Mrázka.
3. Vedoucího, který text i komentář nejprve dopředu pozorně přečte a promyslí, následně připraví otázky k němu, které nakopíruje pro diskusní skupinky.

Průběh:

- I. Vedoucí stručně uvede téma, např. zajímavou ilustraci nebo postřehem souvisejícím s textem.
- II. Malým skupinkám rozdává biblické texty i s otázkami, přibližně v níže naznačeném formátu. Ti nad obojím následně diskutují

a) Jakub, služebník Boží a Pána Ježíše Krista, posílá pozdrav dvanácti pokolením v diaspoře.

1. Kdo dopis píše, komu a co jim sděluje nejdříve?
2. Koho Jakub označuje, když hovoří o „dvanácti pokoleních v diaspoře“?

b) Mějte z toho jen radost, moji bratři, když na vás přicházejí rozličné zkoušky.

3. Co je na této výzvě paradoxního, nezvyklého?
4. Co vám v tomto týdnu udělalo opravdovou radost?
5. Z jaké těžkosti či z jakého problému jste byli v poslední době nadšeni?
6. Co to jsou „rozličné zkoušky“?

c) Vždyť víte, že osvědčili se v nich vaše víra, povede to k vytrvalosti.

7. Jak překonané zkoušky posílí naši víru?

d) A vytrvalost ať je dovršena skutkem, abyste byli dokonalí a neporušení, prosti všech nedostatků.

8. Jak se pozná, že jsme ve zkoušce obstáli?

III. Vedoucí moderuje diskusi, ve diskutující odpovídají na položené otázky, případně navzájem polemizují nebo se doplňují. Použije při tom např. tyto dříve připravené poznámky:

K 1. otázce: Úvod napsán přesně podle tehdejších konvencí: Kdo – komu – pozdrav (srov. dnešní konvence). „Posílá pozdrav“ – doslova „Buďte zdraví“, doslova „radujte se“, což je úplně nejpředpovědnější. Pisatel Jakub nepíše na úvod nic jiného, než že je křesťanský autor, nic víc nerozvádí (srov. rozdíl např. oproti apoštolu Pavlovi)

K 2. otázce: Odkaz na Jákobovy syny a na diasporu – rozptýlení. Křesťané, kteří nejsou „doma“. Jakýsi dopis z centra do jednotlivých sborů, od duchovního otce synům.

K 3. otázce: Paradoxní výpověď! „Mějte radost ze života. A hlavně se radujte, když to za moc nestojí!“ Atd...

Písnička o královně Ester

Melodie i text: Daniel Henych

The musical score is written in a single system with five staves. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 4/4. The melody is written in a soprano clef. Chords are indicated by letters above the staff: F, C7, F, Bb, g, C, Bb, d, F, C7, F, and Fine. The lyrics are written below the staff, with line numbers 5, 9, 13, and 17. The lyrics are: 'Vys-lech-ně - te mo - ji dra - zi o - nu tklí - vou his - to - ri - i o Es - ter sniž o - že - nil se Xer - xes, vlád - ce nad Per - si - i. Ne - za - po - meň, mi - lá Es - ter, cho - va - ti se ja - ko že - na kte - rá by - la kvů - li bliž - ním na trůn Bo - hem při - ve - de - na po - žeh - na - ná bu - de vždy - ky tvo - je pa - má - ta - ka.'

INSTANTNÍ PROGRAMY

bratrstvo

rejstřík 2008

V redakční radě během roku pracovali: Jitka Čechová, Tomáš Groll, Jan Hrudka, Miriam Junová, Filip Keller, Luboš Kratochvíl, Roman Mazur, Marie Medková, Aleš Mostecký, Olcha Richterová, Klára Schneiderová, Mikuláš Vymětal, František Zbořil a další...

autor	název	str./č.	rubrika
Jaroslav F. Pechar	Nehleď na víno, králi	4/10	Ester
	Ester - kniha naděje	4/9	
Petr Callus	... Stvořitele nebe i země	19/3	Cože, Bože?
	Svatou církev obecnou, svatých obcování	11/9	
	List o prohlídce mrtvého	11/5	
	...odkud přijde soudit živé i mrtvé...	11/7	
	Věřím	11/1	
Aleš Mostecký	... v Boha, Otce všemohoucího	11/2	
	Byl vzkříšen	11/6	
	hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný	11/10	
	I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho	11/4	
	Věřím v Ducha svatého	11/8	
Magdalena Férová	Biomaso? Ne! Biomasa! (1. díl)	17/3	EkOko
	Biomaso? Ne! Biomasa! (2. díl)	17/4	
	EKO-LOGICKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ	17/5	
	Ekoznačení	17/1	
	Hliník se neodstěhoval do Humpolce	17/2	
	Nejekologičtější evangelíci	17/7	
	Nevíte, co pod stromeček?	17/10	
	Proč BIO?	17/6	
	Všechno, co jste chtěli vědět o odpadech a báli jste se zeptat	17/9	
	Zase svezli barevné kontejnery jedním vozem!	17/8	
Eduard Štorch	A zrovna ne!	9/2	Literární citace
Karel Čapek	Budu loupežníkem...	9/6	
Sigrid Undsetová	Hříchy větší než boží slitování?	9/7	
Jostein Gaarder	Kdo jsi?	6/1	
nezadán	Královská odměna	7/4	
nezadán	Lev a notes	9/4	
Jan Skácel, Olcha Richterová	Poděkování, Jarní úklid	7/8	
Alexandr Grin	Sestřičko! Probodla jsem ti srdce!	9/3	
Arnold Lobel	Sličkový čaj	9/5	
Viktor Fischl	Zátíší s houpacím koněm	9/10	
Pavel Hošek	Buddhismus a násilí	10/8	Náboženství a násilí
	Hinduismus a násilí	10/7	
	Islám a násilí	10/5	

	Islám a násilí dnes	10/6	
	Judaismus a násilí	10/1	
	Judaismus a násilí dnes	10/2	
	Křesťanství a násilí	10/3	
	Křesťanství a násilí II	10/4	
	Násilí a fanatismus	10/10	
	„Sekty“ a násilí	10/9	

Jaroslav F. Pechar	Bóaz podpoří Rút	4/4	Po boku Rút
	Cesta k Bohu je otevřená	4/2	
	Co si ještě Rút dovolí?	4/5	
	Dvojpřikázání lásky	4/8	
	Hebrejská Rút	4/6	
	Hospodin je Pánem všech lidí	4/3	
	I vzal si Boáz Rút...	4/7	
	S Rút do Betléma	4/1	

Milena Černá	První advent v Tokiu	24/10	Povídka
--------------	----------------------	-------	---------

Michaela Firbasová	Mám právo na přídávky?	19/5	Právníká KPZ
redakce podle podkladů Jany Zhánělové	Občanka	19/2	
Marie Medková	Pomoc bližnímu svému?	19/9	
	Svatba v kostele	19/6	
Olga Navrátilová	Ochrana autorských práv	19/10	
	Reklama? Ne, REKLAMACE!	19/3	
Martin Jeřábek, Marie Medková	Spotřebitelský úvěr na věčnou oplátku?	19/4	
Dan Bartoň	Stahování obrázků z internetu	19/8	

Lenka Ridzoňová	Aaronův skok	25/9	Recenze
Olcha Richterová	Auta vjíždějí do lodí	25/4	
	Jak zahnat splín	25/7	
	Juno	24/7	
	Líbivé Pokání	24/6	
	Na ústupu	25/3	
	Orangutan v továrně	24/8	
	Radůza rapující medituující	24/2	
	Ratatouille	24/4	
	Zahodte plastový klíč od ráje	24/1	
	Šíré sargasové moře	24/1	
Rút Junová	Bathory	25/8	
Jan Hrudka	Dopisy vnučce	24/5	
Vojtěch Veselý	Dva proti Říši	25/2	
Klára Schneiderová	Gottland	24/3	
	Občan Havel	24/3	
	Středomořský osud co umí zpívat a hrát	25/1	
Miroslava Fůrová	Jaké je to psát o hodně mladším?	25/5	

František Zbořil	Jan Spálený a hosté...	24/7	
Petr Hrudka	Karamazovi	24/8	
HanDeb	Když v Ostravě padá listí	25/10	
Ben Schneider	Kurz negativního myšlení	24/5	
Pavel Martinů	Modest Mouse	24/6	
Mikuláš Ferjenčík	Mrtvý muž v bunkru	24/2	
Jana Vlčková	Návrat do Červeného města	24/9	
Daniel Dolenský	Neopouštěj mě	24/4	
Jan Škrob	Tiger Lillies: Londýnský kabaret dobývá Prahu	25/8	
Michal Richter	Tkáň života	24/9	
Marie Medková	Žoržina	25/6	

Marie Medková	Jak se dělá gospel.	22/5	Rozhovor
	Když je míč šišatý	20/7	
	Las Vegas? Dobrá škola!	20/8	
	Místo kulometu krumpáč	20/4	
	Speciální pedagožkou ve vězení	20/5	
	V létě do Prahy?? Festival YMCA 2008	20/3	
	Za jarem do Brazílie	20/10	
	„Chceš jet do Veselnyvky jako učitel češtiny?“	20/9	
Olcha Richterová	Pomáhat se musí umět	20/2	
Jan Hrudka	Vysokoškolská mládež v Brně	20/6	
Ema Susová	Znovu bych mu ruku podala	20/1	
Marie Medková	„Chceš jet do Veselnyvky jako učitel češtiny?“	20/9	

Klára Schneiderová	Čísla 1 - 7	25/	Střípky z kultury
--------------------	-------------	-----	-------------------

Miki Zařechtal	Metoda dialogu	11/4	Šachový kůň radí
	Metoda neformálního kontaktu	11/3	
	Metoda „Pytlík třešní“	19/2	
	Metoda „Šachový kůň“	11/1	
	Otevřenosti se meze (ne)kladou	11/5	
	Metoda používání rozumu	19/10	
	Rozcházíme se	19/8	
	Seznamujeme rodiče	11/7	
	Šachový kůň – prázdniny	11/6	
	Že by svatba?	19/9	

Petr Pokorný	O životním směřování	6/10	Téma
Pavel Jun	Adamovy hranice	5/2	
	Chvála Boží	5/10	
	Intimita – stud – nestydatost. Gen 4,19-24	5/4	
	Od vyhánění z ráje k bratrovraždě	5/3	
	Odpuštění	5/7	
	Potopa	5/5	
	Rozespálý Adam	5/1	
	Smíření	5/8	
	Smlouva	5/6	

	Společenství církve	5/9	
Libor Macák	Deprese není jen nějaká „depka“	7/5	
Samuel Titěra	Dřív než bude pozdě	7/4	
Dana Rabiňáková	Když se řekne „konflikt“...	7/1	
Kateřina Soudná	Lovci a jeskynní ženy	6/2	
Bohdan Pivoňka	Odpuštění - a to je jako co?	6/7	
Martin Balcar	Sborové společenství	6/9	
Zdeněk Susa	Smiřeni Čechů a Němců	6/8	
Junová, Jeřábek	Smlouva, nebo vztahy?	6/6	
Anna Měkutová	Sourozenecké vztahy a hněv	6/3	
Ivan Ryšavý	Tak dlouho, tak surově	7/3	

Benjamín Skála	Adam Katona	12/10	Uchu pro potěchu
	Caine	12/3	
	Jana Šteflíčková	12/7	
	Jana Věbrová	12/6	
	Jiří Smrž	12/8	
	Marcel Kříž	12/4	
	Martina Trchová	12/1	
	Nestiháme	12/5	
	Petr Linhart	12/2	
	Petr Nikl a Jiří Konvrzek	12/9	

Filip Keller	Milí čtenáři,	2/1	Úvodník
Luboš Kratochvíl	Desatero by mohlo nahradit i americký radar	2/6	
	Ježíšku, chci kostel místo shoppingparku	2/10	
	Nestydatost pěti kruhy nepřikryješ	2/4	
	Nikогда nězabuděm	2/7	
	Smiřeni, nebo bomby. A nic mezi tím	2/8	
	Spolek trvalejší než republika, díky Bohu	2/9	
	Táhni mi od krbu, lovče!	2/2	
	Vyvoleni k depce	2/5	
	Zloba až k popukání	2/3	

František Zbořil	Hynku! Viléme! Jarmilo!	22/6	Víkend za humny
	Víkend v maštálích	22/3	
	Z Čech až na kraj Moravy	22/4	
Eva Zhánělová	Morava krásná zem...	22/7	
Pavel Bláha	Pramen zdraví z Posázaví	22/9	
František Zbořil	Putování Českým krasem	22/1	
Tomáš Groll	Víkend na trati 231 - v Polabí	22/2	
Pavel Hanych	Tour de Moravia	22/8	

Růt Junová	Hustá Pustá Rybná	27/8	Zprávy
Luděk Elis	Jarní špek	27/5	
Tomáš Groll	Poznali bolest!	27/7	
Jan Hrudka	SePraM II/2	27/5	
Olcha Richterová	Sjezdová fronta	9/9	

1. Vyslechněte, moji drazí,
Onu tklivou historii
O Ester, s níž oženil se
Xerxes, vládce na Persii

Refrén:
Nezapomeň, milá Ester,
Chovati se jako žena,
Která byla kvůli bližním
Na trůn Bohem přivedena.

○
Varianta refrénu:
Milá Ester, nebuď sobec,
Co jen vlastní prospěch (štěstí) hledá!
Bez ohledu na své bližní
Bohulibě (ke cti Bohu) žít se nedá.

2. Jisté je, že pohan Xerxes
Neměl vůbec ani zdání,
Že královna patří k lidu,
Který se jen Bohu klaní. Ref.

3. Podlý dvořan jménem Haman,
Smutně známý svými činy,
Velký pogrom naplánoval
Na souvěrce královniny. Ref.

4. Do postu a do modlitby
Ester svoje strachy vloží,
Pak se vydá k svému choťi
Orodovat za lid Boží. Ref.

○
5. Haman padl a lid Boží
Od té doby každoročně
Drží svátky zvané Purim (slaví Boha za záchranu)
A na Ester myslí vděčně. Ref.

Fine: Požehnaná bude vždycky tvoje památka.

(Žalm 145, 1-21)

Pokyny pro vůdce:

Každý člověk má mnoho příčin být vděčným. Zdraví, domov, rodiče, přátelé, učitelé, vzdělanost a spořádaný stat, v kterém žijeme, to vše jsou dary, kterými nás Bůh obdařil a za které máme být vděční. Mnozí však stále se ohlížejí okem závisitým po těch spolublížních, kterým se snad v hmotném ohledu vede lépe nežli nám – a tu tací lidé bývají nespokojení, Boží lásku nevidí, stávají se roztrpčenými, reptají a nevidí příčiny, proč a zač by měli být vděčnými.

Vděčnost svou můžeme projevovat zpěvy, úsměvy, dary – ale Bůh též chce, abychom projevíli vděčnost svou i slovy. Když dostaneme od někoho nějaký dárek, neděkujeme pouze úsměvem, ale projevujeme radost svou nad obdrženým darem opravdovými, upřímnými slovy. To je právě, co dnes potřebujeme obzvláště: pěstovat ve svých sdruženích a křesťanských snahách: Vydat na svých nedělních schůzkách veřejně svědectví o lásce Boží k nám – a vzdát Mu díky a čest za všechny dobrodiní, která denně z ruky Jeho přijímáme.

Ilustrace:

Přines do Sdružení zrcadlo: Vysvětlí, že vděčný člověk se podobá zrcadlu, které každý záblesk světla ihned odráží do všech koutů světnice. Upotřeb zrcadlo a při své řeči vrhej světla na všechny strany. Právě tak vděčný člověk nenechává si Boží požehnání a dary sám pro sebe – ale vypravuje o Boží lásce, kterou Bůh ho zahrnuje den jak den a šíří známost Ježíše Krista tam, kde dosud panuje lhostejnost, hřích a netečnost k Božím věcem. Vysvětlí nyní, co by se stalo, kdyby zrcadlo bylo zaprášené anebo umazané

(Pomaž zrcadlo křídou, rozpuštěnou v troše vody). Ukaž, že pak zrcadlo neodráží více a stává se bezcenným. Právě tak člověk, který se oddává závislosti, sobeckosti a nenávisti, není schopen lidí milovat, jim sloužit a tak šířit znát o Boží lásce k lidstvu. Přestává být tak světlem, ale stává se spíše kamenem úrazu mnohým.

Otázky k rozhovoru:

- 1) Jmenuj některá obvyklá Boží požehnání a dary, na která lehce zapomínáme.
- 2) Co bys řekl člověku, který má za to, že Bůh je nám povinen prokazovat všechna dobrodiní, starati se o nás a obdařiti nás denně svým požehnáním?
- 3) Proč máme svou vděčnost vůči Bohu projevovat též slovy?
- 4) Můžeme i jiným způsobem nežli slovy projevit svou vděčnost vůči Bohu?
- 5) Kterak můžeme zvýšit vděčnost svou Bohu?
- 6) Jaké zlo může nám přinést nespokojenost?
- 7) Kterak můžeme skrze svá sdružení projevovat svou vděčnost vůči lidem i Bohu?
- 8) Uveď a vysvětlí některý verš ze Žalmů, který mluví o chvále a vděčnosti k Bohu.
- 9) Znáš někoho, kdo vždy byl hotov chválit Boha celým svým životem? Čemu jsi se od něho naučil?
- 10) Proč máme stále velebit Pána Boha?
- 11) Můžeme svou vděčnost k Bohu projevovat i ve svých modlitbách? Jak?
- 12) Byl by všeobecný Den Díkůvzdání u nás žádoucí? Jest-li že u nás dosavade oslavován není, neměl by se mezi mládeží k tomu pracovat, aby tento krásný americký zvyk i u nás byl zaveden?

V minulém čísle ekooka jsem slibovala, že v tomto čísle budu psát o biodpadech... Jenže, Vánoce se blíží a s nimi nebezpečí ekologické katastrofy. Nejen spousta blížících žároviček (obrovská spotřeba energie), koledy kam vkročíte (znečištění životního prostředí hlukem), mnoho cest autem do hypermarketů pro dárky (znečištění ovzduší), spousta balicího papíru (budoucí odpad), narychlo vybrané dárky (budoucí odpad)... OK, OK... Končím. Nehodlám lamentovat nad tím, jak jsou Vánoce svátky konzumu. Jen chci nabídnout, jak jim trochu odlehčit. Inspiroval mě k tomu leták od ČSOP Veronika „Ježíšku, letos bez odpadu!“ (www.veronika.cz/vanoce). Bylo v něm spousta nápadů, jak o Vánocích udělat radost svým blízkým, ale i vzdáleným, a přitom nezatěžovat životní prostředí. Tak vám některé z nich předávám a přidávám něco svého.

Nápad udělat si pro větší klid Vánoce bez dárků, ten někdy zazněl snad v každé rodině. Nemusíme to ale brát zas tak radikálně. Stačí se nad dárky zamyslet. Nehmotné dárky mají někdy větší váhu než ty váhové výraznější.

Spíš než novým vysavačem uděláme mamince radost poukázkou na větší než malé množství hodin úklidu. Sestře zase poukázkou na pár hodin hlídání dětí. Jiným malým papírovým dárkem mohou být vstupenky na koncert, výstavu, poukázka na masáž, permanentka do bazénu či příslib letního kurzu angličtiny.

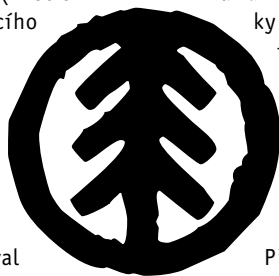
Vlastnoručně vyrobené dárky mají v sobě něco, co sebelepší koupený postrádá. Ne každý maluje obrazy nebo píše básně či písně, ale můžeme třeba vypěstovat vlastní kytku, nasušit houby, naložit okurky nebo utopence, vytvořit šperk, něco ušít,

vyřezat, stlouct. Také oprava dávno vlastněných věcí se počítá jako dárek – např. natřete nebo nechte opravit starý nábytek, dejte zarámovat obraz.

Při výběru dárků také můžeme myslet nejen na obdarovaného, ale i na jeho výrobce. Nákupem výrobků chráněných dílen, výrobků Fair Trade nebo produktu z nabídky neziskových organizací zajistíte radost až trojnásobnou – výrobci, sobě a obdarovanému. Na tyto organizace si vzpomeňme nejen při shánění dárků, ale i vánočních přání, svíček, ozdobiček na strom a balicího papíru.

Při nákupu dárků hledme na původ a na „značku“. Dovolím si citovat výše zmíněný článek: „Nakupujeme místní produkty či výrobky z blízka a z místních surovin, biopotraviny, výrobky se značkou ekologicky šetrný výrobek, výrobky ze dřeva, které nesou certifikát FSC pro šetrné lesnictví, oblečení z biobavlny, potraviny a rukodělné výrobky se značkou Fair Trade. Nákupem těchto výrobků propagujeme šetrnost a povzbuzujeme firmy, aby výrobky s deklarovanou šetrností produkovaly.“ Také regionální výrobky si zaslouží podporu. V orientaci nám mohou sloužit různé regionální ochranné známky (www.domaci-vyroby.cz).

Výběrem dárků, výtzdoby a jídla můžeme ovlivnit i množství vzniklého odpadu. Koupě věcí z bazarů nebo second handů je bohulibým znovuvyužitím výrobků. Ani za dárky zabalené do balicího papíru od loňských Vánoc se nemusíme stydět. Pokud použité věci navíc něčím ozvláštíme či výtvarně zkráslíme, dostanou nové kouzlo. V dnešní době je myslím největším darem čas. Je navíc naprosto ekologicky šetrný. Jakým způsobem ho někomu darujete, to závisí na vás. ■

EGEDE X.

JÁ NEODDĚM, MATĚ

PANE EGEDE, ZŮSTAŇTE TU JEŠTĚ CHVÍLKU...

TOPÍM SE VE STRACHU O ŽIVOT... NEDA JE TO LÉČIT, ŽE?

A NEPOKÁŽE MI MYSLIT NA NIC. JINĚHO NE TO TAK!

TŘEBA SE VYLÉČÍŠ. TO TATĚŘI BOMH, ABY ROZHODL. NUTRÁP SE TÍM, ŽE BYS TO TY NEBO JINÍ MOHLI.

ALL ABOUT TAKLE MLUVÍ...

PŘÁSTO POKRÁČÍŤ TĚB PAMÍŤ VĚK. NĚKDO, KDO NA NĚ MLUVÍ.

... K TOMU POTŘEBUJÍ MOJÍ PODPORU.

ŽÁDNÝ ČLOVĚK NENÍ ABY DOŘEŠIL BEBE STRACH. ČELIT NEMOŽNÉ.

CHTEL BYCH MIT VÁS KAJD.

NEBUDE KLIDNÝ, PROTOŽE SI ČLÁPE MYSLÍTE, ŽE MUSÍTE BŮVAT O PRAVÝ ŽITĚ A ŽE ŽERT NEBOHŮ, MUŽE POTRAT.

JARU BYCH JI ANI NEVĚŘIL VLASTNÍ TĚLO.

TO VĚŘÍŠ, PŘÍTELI. TVOJE INTUICE NĚ MĚNĚA UNÍPRAJ NĚCO JINĚHO, NEŽ TENTO ŽVĚT.

TAK JE NA TO JAVSTĚDĚ.

CHCI VÁS JEŠTĚ O NĚCO POŘÁDAT, DOKUD NŮVU.

MYSLÍTE, ŽE BYSTE MĚ MOHLI POKRČIT?

RÁD TO VŮBLÁM...

MŮJBY NEBŮDÁ VĚŘTE SI TY ROUVĚT.

NECHU VÁS MARAIT.

JAKTĚB MĚ ZAČALO PŘEVÍT OKO...

TO NIC. TO JSEM ŽERTOVN. PÁR MINUT MOC NEBŮDÁ, TA BŮDĚA STRONG NĚMÍ MOC ČELNÁ...

A JĚ CHCI, ABYSTE MI VIDĚL DO TVÁŘE.

A TAK...

... KÁTÍM TĚ, KAUSTÁNE, VE JINĚM OTCE I STUJ...

GJERTVO? MAJÍ, GJERTVO! PRAVĚ JAKH...

GJERTVO, SLYŠÍŠ MĚ?

POKRČIL JSEM JEDNOHO?

BOLÍ MĚ V KREV.

... NEBŮDĚNÝCH... GJERTVO, CO TI JE...? NE!

TO NE! NEMĚJÁ JSI U NICH BÝT TAK OLAVNĚ...

CO PAK TO JESTÍM? NEBŮDĚL JSI JAKO, ŽE TO NEBŮDĚ OLAVNĚ?

JĚ... COŽE?? ALE NE TY...! CO SI OLEZ TEBE PŘŮVU, KPEŽ ONEMOŽNÍ?

KĚ BYCH ONEMOŽNĚL MÍSTO TEBE.

JĚ VÍM. NEBOHŮŠI PŮCHTY MĚ PŘEPRAVÍ, KPEŽ MI JDE O ŽIVOT. MI JDE O ŽIVOT.

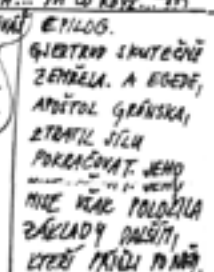
VEPOHŮVÁŤ JI, JAK O TĚB NIKS ŘÍKVAL: TĚB NE OUPANÍCI FABIŘ, ALE MRPY ŽI NEMŮJU PŘEČI DŮMŮ PŮVU.

... NE OD PŘŮVU VĚTARŤNÝ.

NEBUDE KLIDU MI DOPRAVÍŤ TI. MANDI. DĚKUJ! ALE PŮVU BUDU MIVĚT OBŤIT, NECH MĚ JIT.

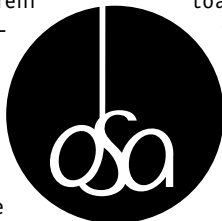
GJERTVO... MĚ PRO MĚ TAL NĚLÉČITÁ...

ETILOŠ. GJERTVO JAKTĚOVĚ ŽEMĚLA. A EGEDĚ, APŤOL GRÁNSKA, ŽTRATIL JĚH POKRČOVAT. JEMO... NĚK VĚK PŮLOŽILA ZÁBLADY PŮLŠŤI, KTERI PŮLŠI PŮNĚ.

veřejné promítání filmů, koncerty, plesy

„Všechna práva výrobců a vlastníků autorských práv k dílu jsou vyhrazena. Bez souhlasu je výroba kopií, pronájem, půjčování, veřejné promítání a jiné šíření záznamu trestné,“ stojí na obalu DVD k filmu, který bychom rádi promítli na seniorátním setkání mládeže. A skutečně, promítáním filmu z DVD před třicítkou shromážděných mládežníků daleko překračuje jeho užití pro osobní potřebu a je tedy třeba získat svolení výrobce, příp. distributora. Jejich jména jsou uvedena na obalu, zbytek lze dohledat na internetu. Bohužel v některých případech omezil výrobce distributora pouze k určitým způsobům šíření filmu, mezi něž veřejné promítání nepatří. (Úvod a diskuse po filmu nic nezachrání.) Více informací včetně kontaktů na mnohé distributory lze získat

kat na stránkách České protipirátské unie (www.cpufilm.cz).

Vyřešit otázku autorských práv je nutno i při akcích, jejichž součástí je hudební produkce. Vzhledem k tomu, že by kvůli šíří repertoáru bylo značně obtížné získávat svolení jednotlivých autorů, poskytují souhlas tzv. kolektivní správci práv. Před pořádáním koncertu či plesu, na němž má znít hudba, je třeba do deseti dnů před jejich konáním poslat oznámení sdružení OSA, které sdružuje hudebníky-autory. V případě použití reprodukované hudby je třeba též oznámit pořádání akce sdružení Intergram, které zastupuje hudebníky-výkonné umělce. Výše odměny, kterou je třeba zaplatit, se liší podle druhu akce, počtu návštěvníků, ceny vstupenky atd. Formuláře, výše poplatků i přesný postup je možno nalézt na webových stránkách těchto sdružení: www.osa.cz, www.intergram.cz. ■

šachový
kůň radí

METODA POUŽÍVÁNÍ ROZUMU

Miki Zařechtal

„Je ta moje opravdu ta pravá?“ „Fakt chci být s tím mým celý život?“ „Teda, ta holka je fakt hezká...hmmm.“ „Tak tenhle kluk si určitě po sobě uklízí všechny ponožky...“

Jojo, v každém vztahu si říkáme, zda jsme si vybrali správně. A do toho (pokud teda nesedíme stále spořádaně doma) potkáváme nové a nové lidi, kteří nás mohou zaujmout. Padneme si do noty. Jsme nalaďeni na stejnou vlnu. Máme stejný zájem. A už si vymýšlíme, jak by to bylo super. A začínáme pochybovat, zda by to nebylo lepší než „s tím co máme doma“. A pokud jsme ryzí srdcaři a emoce nám zaplavují rozumové vnímání, máme problém....

A je nějaká cesta, jak z toho ven? Použít rozum. Pokud jste se nerozhodli budovat konečný vztah, pokud jste sami sobě, nebo svému protějšku neslibili, že s ním budete na celý život, tak máte určitý manipulační prostor a pokud omezíte negativní dopady na partnera při rozchodu, můžete relativně v klidu experimentovat. Ale i tak myslíte na to, na co by měli myslet všichni, kteří se již rozhodli. Na světě neexistuje ideální člověk. S každým se budete někdy dohadovat, na každém vám bude vždy něco vadit. A někdy to bude za týden, někdy za měsíc, někdy za rok nebo dva. A tak pokud budujete vztah, který zvládá překonávat všechny nesváry, byla by škoda jej zničit jen díky týdnu, měsíci či roku „krásného vztahu“, který stejně nebude tím nejideálnějším.... ■

ZA JAREM DO BRAZÍLIE

Marie Medková

rozhovor

Čtyři dívčiny z pardubického sboru v září odletěly společně s německými kamarády na jih - do Jižní Ameriky. Do protestantského sboru v Limeiře - v Brazílii. Jana Benešová, Martina Calajová, Ester Hubená a Žaneta Němcová si ještě před cestou položily pár otázek. Jak se lišily představy od zážitků? Vybrali jsme z jejich odpovědí.

Co od cesty do Brazílie čekáš?

Martina: před: Čekám poznání něčeho nového, jiné země, kultury, životních podmínek. Díky tomu, že nejdeme s cestovní kanceláří, doufám poznáme Brazílii opravdu z jiné perspektivy a dostaneme se jí trochu "pod kůži" - jak jen to za dva týdny jde. A k tomu všemu duchovní povzbuzení a sblížení s báječnými lidmi. Možná odbourání předsudků. Ale myslím, že to nebude mít přínos jen v osobní rovině. Při setkání tří skupin z jiných národů se může kromě výše uvedeného stát prostě leccos.)

po: Určitě to byla nezaplacená zkušenost. Spousta zážitků a konfrontace s odlišným kulturním prostředím. Srovnala jsem si v hlavě hodně věcí. Viděli jsme nevidané a slyšeli neslychané;) Spousta nových známých a pocit, že se člověk může cítit jako doma a mezi svými i na opačném konci planety.

Jaké tam bude počasí?

Martina: před: Bude jaro, cítím to v kostech!

po: Až na pár chladnějších dní bylo krásně teplo, v noci zima. Někdy byla tak vysoká vlhkost vzduchu, že stačilo pohnout malíčkem a už jsem byla celá mokrá.

Žany: před: Původně jsme čekali kolem 38 stupňů, ale teď tam hlásí 15.

po: Vždycky mě překvapilo, jak rychle se tam počasí mění nebo jak zázračně se udělalo hezky potom co jsme vystoupili z auta, když předtím celou dobu pršelo.

Co by mohlo být největším zážitkem?

Martina: před: Přibližný program známe, tak asi kávová plantáž a Sao Paulo - na to se fakt těším!!!

po: Těžko z těch mnoha zážitků vyzvednout jeden, ale pro mě to asi bylo Sao Paulo. Neuvěřitelná městská džungle, všude kolem hýkající lidé, divoce jezdící auta a do výšky šplhající mrakodrapy. Člověk se tím musí umět prosekat...

Ester: před: Něco nečekaného. A jelikož je na této cestě nečekané skoro všechno, celá Brazílie bude zážitkem, na který se nezapomíná. Zážitek stát tam na ulici a pozorovat vše "brazílské" i "nebrazílské".

po: Největší zážitek? Nevím, jestli byl největší, ale rozhodně nejnečekanější byla jedna silnice v Limeiře - nejdřív se rychle rozjedete dolů asi ve sklonu blízcím se 90° a ten stejný sklon absolvujete zpátky nahoru. Horská dráha hadr!

Kolik toho teď umíš portugalsky?

Žany: před: Pamatuju si jen "es kova-ros denčis" = vyčistit si zuby, "obrigada" = děkuji.

po: Ne moc např. „mujto bej nebo tudo bej, avo se boa nóče, a pod. Jen takové ty sran-da slovíčka a samozřejmě taky SAUDŽI= Na zdraví :-)

Janka: před: Pár slov, např. Děkuji, prosím, máslo, ČR, dobře, čistit si zuby.

po: Stále jen pár slov jako děkuji, prosím, čistit si zuby, máslo, brada, sýr...

Ester: před: To, co nás Brazilci minulý rok naučili – takže pět šest slov...?

po: Něco jsme se naučily, ale Brazilci už taky český trochu umí, takže je to fifty-fifty.

Jak bys teď charakterizovala tuto zemi?

Martina: před: Horkem a temperamentem pulzující země. A zaručeně tam všude voní skvělá káva. To natuty!

po: Jedna z nejspolehlivějších zemí Latinské Ameriky. Netroufám si ji ekonomicky srovnávat s Evropou. Řekla bych, že střední vrstva nebude tak rozsáhlá, jsou tam větší rozdíly mezi chudým a bohatším obyvatelstvem. Je to ale tak velká země, že každá oblast by si zasloužila svoji vlastní charakteristiku, oblasti se mohou lišit asi tak, jako jednotlivé evropské státy. Počínaje přírodními podmínkami a vyspělostí konče. Šokující zjištění pro mě bylo, že tam povětšinou pijí rozpustné kafe a sladké jak cumel!!!

Ester: před: Brazílie asi bude na první pohled civilizovaná, ale určitě jinak než Evropa, těch pět století odlišného vývoje se musí trochu projevit. Možná bude víc „živočišná“, víc vůní pro běžného Evropana, než je zvyklý. Ale věřím, že lidé tam jsou v podstatě stejní jako my.

po: Brazílie je tak rozmanitá, že mohu stěží charakterizovat okolí Sao Paula. Brazílie je plná pomerančů, kávy (kterou strašně sladí) a cukrové třtiny (díky níž mají opravdu levné pohonné hmoty a alkohol). Brazílie má své vlastní tempo, stále se na něco čeká. Lidé se chovají srdečně a rádi vás na přivítanou obejmou, ačkoli se vůbec neznáte (pro Evropany to je šok). Brazílii jsme poznali jen z několika jejích stránek, ale i tak to stálo za to.

Jak vypadá kávová plantáž?

Žanyn: před: Prý je trnitá, představuji si ji „líbezou“, kafe mám ráda.

po: Viděli jste někdy rybzový keř? Tak je to trochu podobné, kávovníky jsou přes 2 metry vysoké mají květy jako šeřík, moc nevoní, rozhodně ne po kávě. Ale jsou to sympatické rostliny.

Janka: před i po: Mrtě keřů vedle sebe.

Jak si představuješ Limeiru a Sao Paulo?

Janka: před: Limeira – taková Praha o trochu větší s mrakodrapy.

Sao Paulo – Ještě větší Praha, asi tak 10x, s hodně mrakodrapy v centru města a na okraji chudinské čtvrti.

po: Limeira – velké město, kde nikdo nedodrží dopravní předpisy (stejně jako v celém státě Sao Paulo), je tu pár vysokých domů a je tu taky problém najít poštu nebo aspoň schránku na dopisy.

Sao Paulo – je neuvěřitelně velké a hlučné město, nikdy bych tam nechtěla bydlet. Má víc obyvatel než celá ČR.

Ester: před: Limeira bude takový trochu menší Brno a Sao Paulo je tak 10x Praha. Ale na ČR už pak myslet nebudeme, jen se dívat, fotit, vnímat...!

po: Limeira byla opravdu velká, to jsem nečekala. A Sao Paulo? Škoda mluvit...(má víc obyvatel než ČR)! Ale všude kam se podíváš – mrakodrapy. Je to fascinující, ale ta starší kultura mi tam jako Evropanovi chyběla... V Sao Paulu je hodně bezdomovců, to je asi největší problém spolu s nechvalně proslulou vysokou kriminalitou. I proto sbor v Sao Paulu pro ně pořádá krátké bohoslužby a nejenže jim poskytne jídlo zadarmo, ale nabízí jim podporu a motivaci dostat se z ulice těm z nich, kteří o to stojí.

Díky, že jste se podělili o zážitky! ■

redakčně kráceno, plnou verzi najdete na www.balustrada.cz/bratrstvo

Už je to tady! Letošní sjezd (nejen) evangelické mládeže začíná! Každá buňka v našem těle se třese nedočkavostí a očekáváním, JÁ SE TAK TĚŠÍM! Cestu jsme si pořádně užili. Ujel nám sice vlak a průvodčí si nás spletla s cizinci, ale nakonec jsme úspěšně dorazili do Prostějova, kde se sjezd konal.

Při registraci bylo husto. Ještě hustěji však bylo při vybírání a koupi krásných barevných sjezdových triček. Ostré lokty a trpělivost se občas hodily. Když se všechny davy, skupinky i jednotlivci uvelebili na židlích a stolech v hlavním sále, program mohl začít. Zahájení a pobožnost, tradiční klasika.

Pak jsme se přenesli o pár století zpět a s divadlem Polárkou jsme zažili Bitvu u Lipan. Na rozdíl od historie všichni přežili. Noc byla mladá, proto jsme navštívili PUB (Posezení U Bublíny), kde své hudební umění dávali na obdiv amatérští profesionálové. Všeho moc škodí, říká se. Proto jsme spali málo.

Po luxusní snídani jsme měli na výběr z několika programů. Opravdu nás zajímalo, jak se dívá na dějiny ČCE medvídek Pú, jiné zlákal film nebo hudební dílna. Ať jsme se vrtli, kam jsme chtěli, téma GENERACE bylo stále kolem nás.

5

Odpoledne programy pokračovaly. Vzpomínání na válku, 50. Léta, partnerství...Pro sportovní nadšence byly bazén a horolezecká stěna moc velkým pokušením na to, aby odolali. Mohli jsme navštívit kavárnu nebo čajovnu a zkusit své štěstí v deskových hrách.

6

Večerní dražba loga byla jako každoročně napínavá, pro slabší povahy nervydrásající. Koncert skupiny Timudej zvedl ze židli davy, které bez ostychu trsaly pod pódiem. Zkrátka – fanoušci šileli, fanyanky omdlávaly

7

Je jasné, že po takovém koncertu se nikomu jít spát nechtělo. PUB praskal ve švech.

8

Čas zastavit nejde. A tak po nedělních bohoslužbách, které doprovázel sjezdový orchestr a sbor, nastalo rozdávání ztracené obuvi apod., nekonečné loučení a pospíchání na vlak. Jelikož jsme celý víkend jeli naplno, únava nás zastihla už na cestě domů. Nevybírala si, kosila všechny, a pořádně. Teď nám zbyly vzpomínky, trička a chuť na další sjezd.

Je to už dávno. Koncem roku 1995 byla paní Olga Havlová nemocná natolik, že nemohla jet na oficiální presidentskou návštěvu Japonska a trvala na tom, abych ji zastoupila. Těšila jsem se, neboť na programu bylo setkání s Eli Wieselem a jeho ženou, setkání s císařem Hirohito a princeznou Michiko a konference „nobelistů“ v Hirošimě. Jako vždy pana prezidenta doprovázela desítky lidí z ochranky, protokolu a zahraničních vztahů a asi třicet podnikových manažerů, které čekal samostatný program.

Japanolog výpravy při příjezdu k hotelu ukazuje směr, kde se nachází Ginza, bývalá čtvrť červených luceren, dnes nejluxusnější část hlavního města. Sotva jsme odložili kufry, táhne mne to ven. Za prvním rohem se ocitám v nevídaném ruchu a světle neónů, budovy šplhají do výšky. Šerí se, je před šestou. Nejmhutnější budovou na dohled je Panasonic připomínající ladné křivky lodí, před ní rušná křižovatka, snad i náměstí. Vše bliká, poskakuje, lomozí, ječí a kvílí. Náhle slyším cosi jako klinkání zvonu. Pozor, jsme v Tokiu, upozorňuji sama sebe. Ale jak se vydám tím směrem, zvonění je stále zřetelnější a už vidím uzoučkou mnohopatrovou budovu hnědé barvy, kdyby stála o samotě, byla by to věž se zvoníčkou zakončenou křížem. Tak se církve vyrovnává s vysokou pozemkovou rentou v hlavním městě. Zrychlují a vcházím. V prvním patře se nalézá kancelář, v níž se neslyšně pohybuje několik žen a mužů. Jeden z nich přináší sešit, druhý mne posunky a slabou angličtinou prosí, abych se zapsala, jak se jmenuji a odkud jsem. Divný zvyk, myslím si, kádrovat příchozí. No prosím. Ukazují, abych postoupila výše. Ve druhém patře se nachází větší místnost upravená jako bohoslužebný prostor, vše připraveno v liturgické fialové barvě, poblíž menzy hoří první svíčka na adventním věnci. Ano, první advent, vždyť jsem kvůli cestování ani nebyla v kostele.

Lidé kolem mne se usmívají, uklánějí se, jeden pán mi přinese zpěvník, abych s nimi mohla zpívat. Zpěvník je anglický, a tak se snažím. Mše se odbývá v japonštině, kostel je plný. Na konci čte kněz ohlášky a náhle začíná anglicky: „Vítáme mezi námi paní doktorku Milenu Černou z Prahy, Česká republika, a děkujeme jí, že mezi nás přišla.“ Pokyne, lidé se otočí směrem ke mně a jásavě tleskají.

Pospíchám zpátky do hotelu a tečou mi slzy. Kohopak kdy potkalo takové přivítání v Japonsku, jak jen jsem si to zasloužila. Vyprávěla jsem příběh Václavovi Malému, který hned usoudil, že jsem byla na anglikánské bohoslužbě.

Douška: Tuhle Martin C. Putna prozradil, že anglikáni používají při oběti místo mešního vína sherry. Tak to byly ty malé pohárky s temně zlatou tekutinou, které se objevily v tokijském kostele při přijímání. Díky za informaci.

Hudba, zpěv, tanec, radost a zábava. Tak by se dala charakterizovat akce „Ostravské listopadání“. Jde o víkendový festival křesťanských hudebníků rozmanitých jak věkem, tak hudebním stylem - od tichých chval po rockové nářezy. Letos se konal 7.-9.11.

Listopadání začíná v pátek velkou večerní mládeží všech, kteří se dostaví. Letošní páteční večer byl ve znamení výtvarně sebevyjadřující kreativity a následném usazení v mládežnické čajovně, kterou mají pod taktovkou ostravští organizátoři Listopadání. Sobotní dopoledne vyplnila hudebně-tematická bojovka v ulicích města a odpoledne již patřilo hudebním blokům jednotlivých účinkujících, jako například Haně Kopřivové, Poměnce, písniím a chválám Oderské mládeže a mnohým dalším. Večerní zlatý hřeb – Boudapsova, pak na rozdíl od předešlých interpretů vystupujících ve velkém farním sále, vystoupila, jak je tradicí, v klubu Templ na Stodolní ulici. Večer byla k dispozici opět mládežnická čajovna s pochutinami, případně radosti proslulé Stodolní ulice. Letošní listopadání tradičně ukončily nedělní evangelické mládežnické bohoslužby.

Doporučení: Přijďte za námi příští rok zjistit, zdali ostravský list spadne, či ne. Nenechte nás v přívahu dobré nálady samotné a přijďte! Spánek, jídlo, místa pro trávení volného času i poslechu vystupujících interpretů vám nabízí zázemí ostravského evangelického sboru za 180Kč na celý víkend.

Vydávám se do Poustevny, je to totiž Paradies. Ve Šluknovském výběžku je vykořeněnost znát dodnes, ačkoliv na Anglických jahodách tam už nikdo nebyl hodně dlouho. Srpen 1968 a Ženy bez mužského hrdiny. Přesedám. Cukrový klaun se zamračil a sedl si na paletu s cukrem. Rozsypané krystalky se mu začaly lepit na prsty jako bílí mravenci. Mají ho Vhrsti? Nebo on je? Odpověď hledám o Prázdninách v nebi. Po zlatém žebříku ze smutku vyšplhám, třeba zjistím také Jak chutná život. Středoškoláci, pište o Cenu Filipa Venclíka. Pište Listy Markétě, listy Brdečkové. Zase dál.

Sametový festival a podzim, který přišel po jaru. Husa na provázku o Ležatých osmičkách. V Praze U Kamenného zvonu Bromová, U Zlatého prstenu slovenské výtvarno posledního půlstoletí, a v Pardubicích U Jonáše, věřte nebo ne, Kryštof Kintera a Believe it or not. Třeba igelitka znechuceně hudruje, že už toho všeho má tak akorát dost a je jí z toho všeobecného přebytku vážně zle. I mně. O Mourince a Lojzíkovi si ale cestou z Poustevny přečtu i poslechnu.

Obama americkým prezidentem

To už si asi všichni všimli. Teď ještě, jaké důsledky to bude mít. Hodně lidí, kteří USA už dlouho jen zatracovali, teď dává Státům druhou šanci. Může ale opravdu jeden člověk tolik změnit? Samozřejmě, očekávání jsou nadsazená. Není ale nadsazené tvrdit, že zpočátku málokdo očekával jeho vítězství – od boje za zrušení segregáčnických zákonů přeci uplynulo pouhé půl století. Jak rychle umí své předsudky a problémy překonávat evropské společnost?

Křesťané s muslimy v médiích i jinde

Proti předsudkům se brojilo například na semináři pořádaném EYCE (Ecumenical Youth Council in Europe) v Budapešti 9.-16.11.2008. Třicet mladých lidí se zabývalo tématem „různá náboženství v médiích“ (Religions in the Media). Vedle praktických dovedností – jak psát tiskovou zprávu, jak svolat tiskovou konferenci, jak má vypadat dobrá webovka – bylo hlavním cílem podpořit jejich vzájemné porozumění, ztěžované právě mediálními obrazy. Porovnání toho, jak vypadají běžné články o islámu, s běžným chováním několika mladých muslimů a muslimek, ale léčí z některých iluzí o objektivitě médií dost účinně.

Modlitba za domov

28. října proběhl druhý ročník Ekumenického shromáždění na hoře Říp. Součástí akce byla např. ekostezka s tématem „záchrana stvoření“, divadla či charitativní vystoupení. Zpívala např. vokální skupina Geshem nebo sestry Steinovy. Také stan České biblické společnosti - Dům Bible – oživil mýtickou vyvělinu uprostřed české kotliny. PS: V roce 2007 byl „vířazom sůťaže Najkrajšie foto“ vyhlášen Pavel Hanych, letošní výsledek není znám.

Jsou u nás Romové opravdu diskriminováni?

Na otázku M. Vrábelové odpovídal pan Miroslav Dvořák z Poradny pro občanství, občanská a lidská práva: „Být Romem a sehnat si podnájem v nějaké lepší lokalitě, i když máte zaměstnání, je věc téměř nemožná, svízelná, stokrát narazíte, než se vám podaří přesvědčit někoho, že nepatříte k „těm Romům“, které my jako většina nosíme v hlavě. Musíte překonat to předsudečné chování a ukázat, že jste ta výjimka. Musíte to dokazovat, zatímco kdokoliv z nás, kteří nemáme tuto barvu kůže, nemusí dokazovat nic, složíme zálohu a bydlíme. To je jedna z nejčastějších diskriminačních praktik, s kterou se setkáváme.“

16. listopad byl v roce 1995 OSN vyhlášen Mezinárodním dnem tolerance,

10. prosinec je Dnem lidských práv. A co to vlastně jsou ta lidská práva?

Lidská práva jsou tu pro všechny, bez ohledu na rasu, pohlaví, náboženské vyznání, politické nebo jiné názory, národnostní nebo sociální původ. My všichni jsme se narodili svobodní a rovní v důstojnosti a v právech. Proto jsou tato naše práva „univerzální“. Lidé mají lidská práva stále, i když je zákony jejich země neuznávají a nerespektují, např. dokud bylo otroctví, i otroci měli lidská práva, která však byla potlačována. Lidská práva jsou tedy „nezcizitelná“. Právo žít důstojně, tj. právo na svobodu, bezpečí a slušný životní standard mají všichni lidé. Lidská práva jsou „nedělitelná“.

Z centra:

Končí další ročník Bratrstva. Na přípravách toho nového se už od poloviny října pracuje. V tématické řadě, můžeme-li to tak nazvat, opustíme konflikty i společenská témata a navrátíme se k našemu církevnímu prostředí. Budeme se věnovat církvi jako společenské organizaci, která řeší své financování, mezigenerační vztahy a třeba i ekologická témata. Které rubriky budou zachovány a jaké nové přibudou, to si zatím ponecháme jako překvapení do prvního lednového čísla. Můžete se však těšit na vzkríšení jedné veleúspěšné rubriky z minulých let a také na pokus o bulvárně-společenskou rubriku!

Ze seniorátů:

29. 11. – 30. 11. 2008 Adventní Bdění Východomoravské mládeže ve Valašském Meziříčí.

6. 12. 2008 Adventní setkání mládeže Poličského seniorátu v Proseči. Začátek v 15:00.

12.12. Adventní koncert Oborohu. Sbor Praha Jižní Město – Kostel Milíče z Kroměříže, Donovalská 2331/53. Vstupné 80 Kč.

13. 12. Svatí Blázni – festival (nejen) mládežnických divadel. Sbor Praha Nusle, 14:00.

24. 12. 24:00 - Půlnoční bohoslužby u Martina ve Zdi. Káže Jiří Ort.

29. 12. 2008 – 2. 1. 2009 Silvestr Královéhradecké mládeže – v Tisu v Orlických horách - společné zakončení roku starého a uvítání nového, duchovní sdílení, dovádění venku i uvnitř, lyžování...

Více info na: kralovehradecka-mladez.evangnet.cz, emailu: mladezhk@seznam.cz, kontaktní osoba: Lída Stejskalová - mobil 721578350.

16. 1. 2009 oslaví Bájčnej Bál své 17. narozeniny. Už teď se na svoji oslavu velmi těší. Po nelehkých letech puberty, kdy byl jednou žhavý jak slunce, pak zas melancholický jak měsíc, chce změnu – jako v 60. letech. Chce být moderní – jako v 60. letech. Chce být dynamický – jako v 60. letech. Je plný naděje – jako v 60. letech.

Bájčnej Bál moderují Miki Erdinger a Martin Balcar. Výukou tanců provede Jaroslav Pechar. **Bájčnej Bál bude letos mimořádně v Kulturním domě Krakov - Těšínská 600, Praha 8.** Spojení: Autobus 102, 177 ze stanice metra C Kobylisy na zastávku Krakov (přibližně 7 minut). Budova je vidět ze zastávky - velká krychle přibližně 100 metrů od zastávky.

Správné řešení ze strany 11:

velikost plachty s nápisem, v logu chybí jeden prst, kříž na pultu, chybí osoba úplně vlevo, zesvětlení vlevo dole

HLEDÁME KUCHAŘE NA KURSY MLÁDEŽE – ZIMA 2008

Oddělení mládeže ČCE hledá na zimní kurzy mládeže
kuchaře či kuchařku pro cca 30ti člennou skupinu na tyto termíny:

13. - 20. února	kurz pro starší mládež	Křížlice, Krkonoše
20. - 27. února	kurz pro mladší mládež	Křížlice, Krkonoše

Kuchaři nabízíme:

- * Kč 1 500,- hrubou odměnu za jeden kurs + cestné
- * stravu a ubytování (odpovídá horské chatě)
- * setkání se zajímavými lidmi
- * nádherné prostředí v horách pro odpočinek ve volných chvílích.

Zájemce nemusí být vyučený kuchař či kuchařka, ale měl/a by mít zdravotní průkaz pracovníka v potravinářství. Uvítáme, když bude mít zkušenosti s vařením pro větší skupinu (normování jídel, sestavování jídelníčku).

Akce odd. mládeže a SEM

I. PORADA ZÁSTUPCŮ MLÁDEŽE ZE SENIORÁTŮ:

6.3.2009	Porada předsedů SOMů a farářů mládeže	FS Brno I (ul. Opletalova)
7.3.2009	Porada zástupců mládeže Valná hromada SEM	Brno II (ul. Lidická)

II. KURZY ZIMA

10.-17.1.2009	Kurz pro starší mládež a střední generaci	Janské Lázně
6.-13.2.	Kurz pro mládež nad 24 let	Křížlice
13.-20.2.	Kurz pro starší mládež	Křížlice
20.-27.2.	Kurz pro mladší mládež	Křížlice

Cena za kurz je Kč 1 200,- pro studenty, pro pracující Kč 1 500,-

Řádně přihlásit se bude možné do 23.1.2009

Ti, kteří se přihlásí včas budou mít slevu 100Kč!!!

III. KURZY JARO

24.4.-1.5.	Exercicie	Svatá Hora
30.4.-3.5.2009	SEPRAM 4	Chotěboř

Cena za exercicie je Kč 2 300,- pro studenty, pro pracující Kč 2 600,-

Řádné přihlášení bude možné do 3.4.2009.

Cena za SEPRAM je Kč 650,- pro studenty, pro pracující Kč 750,-

Řádné přihlášení bude možné do 17.4.2009.

Více na www.mladez.evangelnet.cz